

"Självkritik" (Litteraturhäfte 1900-talet S. 228)

skriven av Göran Palm, utgiven 1976

Skiss

Politisk dikt om socialism, mot socialism, skriven av en socialist. handlar även om folks oförmåga att byta åsikt och vana

Man kan känna en viss uppgivenhet i dikten, allting i diktarjagets liv ifrågasätts, allting diktarjaget gör känns meningslöst, alla åsikter känns meningslösa.

Dikten består till största delen av konstateranden om diktarjagets liv och om hur saker förhåller sig i världen, färgade av diktarjagets dystra sinnelag.

Exempel på ifrågasättning:

"man kallas antidemokrat, men det är också allt.
Vi har ju vind i seglen än"
(_"än"_ är det viktiga ordet, eftersom vinden kanske inte kommer att fortsätta.
Diktarjagets politiska inriktning, socialismen, ifrågasätts)

"Varför känns denna falska, dömda, svenska fred
så oåtkomligt trygg och mot all förnuft?"

Exempel på uppgivenhet:

"Ni som är unga vet ännu inte vilken framgångsparasit
ni när vid barmen"
(Jag vet inte riktigt vad det här betyder)

"Tänk om det vore lika lätt att byta vanor som det är att byta övertygelse"
(alla var socialister, men få ville själv leva upp till självuppföringen som krävdes)

Efter sextio-och sjuttioalets revolutionistiska stämning började ta slut och folk märkte att kommunismen/socialismen inte funkar de fattiga finns kvar, att det inte är så kul att bo i kollektiv (iallafall inte i längden)

"Midlife crisis"

Nyenkelhetens författare kritiserar enligt min uppfattning oftast samhället ifrån en annan synvinkel än författaren av den här dikten, en synvinkel som *"somliga går med trasiga skor"* av Cornelis Vreeswijk illustrar väldigt väl, där samhället ses som någonting elakt som skapar klyftor mellan fattiga och rika människor.